

Cuprins:

1	Tratamentul costurilor comune	2
2	Efectul externalitatii rețelei	5
3	Tratamentul ariei minime de acoperire;	9
4	Includerea costurilor independente de rețea	11
5	Auditarea modelului	12
6	Active in curs de construcție (AICC)	14
7	Modelul BU – LRIC dezvoltat de ANRC.....	15
8	Roadmap pentru modelul TD LRIC	17

1 Tratamentul costurilor comune

In timp ce rezultatele generate de un model LRIC ofera informatii esentiale privind nivelele si structurile adecvate de pret, trebuie de asemenea sa luam in considerare:

- (i) Modalitatea de recuperare a costurilor fixe comune; si
- (ii) masura in care exista o externalitate de retea, aspect detaliat mai jos, si impactul acesteia asupra structurii eficiente a preturilor.

Datorita definitiei actuale a ANRC privind costurile comune fixe (definirea limitata a ariei de acoperire a retelei si omisiunea altor costuri comune fixe), scala costurilor comune fixe este mica. Acest aspect creeaza impresia ca pierderile de eficienta, rezultate din alocarea EPMU pentru recuperarea costurilor comune fixe, sunt mici. Totusi, nu aceasta este situatia: dupa corectarea nerecunoasterii costurilor comune fixe si a omisiunilor de costuri, modelul va identifica costuri comune substantiale.

Teoria economica standard demonstreaza ca in vederea maximizarii bunastarii sociale in conditiile asigurarii unui buget echilibrat, costurile fixe comune trebuie recuperate invers proportional cu elasticitatile relative ale cererii de servicii in functie de pret. In conditiile recunoasterii efectului externalitatii retelei, elasticitatile vor include elasticitatea incrucisata in functie de pret intre pretul abonamentului si volumul apelurilor terminate. O astfel de abordare este denumita „Ramsey pricing”.

Desi este usor de aplicat, o metoda bazata pe EPMU va genera un rezultat sub optim, in care (i) elasticitatea cererii difera in functie de serviciile individuale si (ii) exista efectul externalitatii retelei.

In aceste conditii, un rezultat eficient necesita o metoda Ramsey de stabilire a preturilor, precum si recunoasterea tuturor externalitatilor. Excluderea externalitatilor ar conduce la nivele sub optime de penetrare a telefoniei mobile, dupa cum se explica in continuare in acest document.

MobiFon dezaproba total orice propunere de recuperare a costurilor fixe comune pe baza asa-numitei metode EPMU, adica proportional cu costurile incrementale ale serviciilor sau incrementelor definite.

Adoptarea unei metode bazate pe EPMU nu evita in nici un fel problema – pur si simplu adopta o ipoteza necorespunzatoare privind elasticitatile egale ale serviciilor.

Sugestia conform careia costurile comune fixe sunt recuperate pe baza EPMU *si fara recunoasterea nici unei externalitati de retea* va genera in mod clar un rezultat care este in detrimentul consumatorilor si al pietei romanesti de telecomunicatii in ansamblu.

MobiFon este foarte ingrijorat de faptul ca ANRC propune, ca punct de plecare, optarea pentru o abordare care fara indoiala este sub-optima si care ignora concluziile trase de autoritatile de reglementare si cele in domeniul concurentei din alte jurisdictii.

MobiFon crede ca increderea intr-o metoda bazata pe EPMU este total necorespunzatoare; in conditiile unor elasticitati in functie de pret diferite pentru serviciile de apelare fata de cele de terminare a apelurilor, si a existentei externalitatii retelei, metoda Ramsey de stabilire a preturilor trebuie sa fie baza mecanismului de recuperare a costurilor fixe comune.

Exista comentarii precum „*Marja echi-proportionala (EPMU) este deseori aleasa pentru ca este usor de pus in aplicare*”, in timp ce unul dintre dezavantajele asociate metodei Ramsey de stabilire a preturilor il reprezinta faptul ca este „*mai greu de implementat deoarece este un calcul mai complex*”. Desi MobiFon apreciaza faptul ca realizarea unor studii de cerere este incontestabil mai complexa decat presupunerile bazate pe marjele optime, MobiFon nu crede ca acesta este un motiv plauzibil pentru a nu intreprinde asemenea studii esentiale in determinarea nivelelor si structurilor de eficienta a preturilor.

In opinia noastra, ANRC ar trebui sa se concentreze asupra modalitatilor de sprijinire a operatorilor mobili in eforturile lor de a elabora o metoda de evaluare a caracteristicilor cererii de piata in legatura cu operatorii, permitand colectarea unor date consistente si cuprinzatoare privind cererea, precum si discutii si revizuii ale metodologiei si rezultatelor obtinute in conditii de transparenta.

In acest context, MobiFon doreste sa asigure aportul intelectual, resurse si date pentru a asista ANRC in definirea corespunzatoare si comunicarea acestor studii, precum si in analizarea rezultatelor.

Noi consideram ca nu au fost enuntate argumente suficient de solide pentru a respinge din start metoda Ramsey, altele decat costul ridicat si timpul necesar colectarii datelor privind elasticitatea preturilor.

- *MobiFon dezaproba total propunerea ANRC conform careia costurile fixe comune trebuie sa fie recuperate pe baza metodei EPMU.*
- *Fara recunoasterea caracteristicilor cererii de piata si fara definirea corespunzatoare a costurilor fixe comune, preturile vor fi stabilite in detrimentul consumatorilor si al dezvoltarii industriei.*

Amendament propus:

- *Metoda EPMU de alocare a costurilor comune fixe ar trebui inlocuita cu metoda Ramsey de stabilire a preturilor.*

2 Efectul externalitatii retelei

In modelul propus de ANRC, „*efectul externalitatii retelei nu va fi luat in considerare in calculul marjei aferente costurilor comune*” (Cap. 2.1.4.).

Stabilirea unor preturi optime pentru serviciile de telefonie mobila asigura maximizarea bunastarii sociale in conditii de profit zero pentru operatorii mobili. Bunăstarea societatii se definește prin cantitatea de bunuri si servicii consumata. Daca exista costuri fixe si comune, stabilirea preturilor la nivelul costului marginal generează profituri negative. Ca atare, preturile vor trebui ajustate astfel încât sa asigure atingerea pragului minim de rentabilitate (profit zero) si sa minimizeze in același timp pierderile in bunăstare in cazul când preturile deviază de la costul marginal. Acesta este rezultatul metodei Ramsey de determinare a preturilor.

In condițiile existentei efectului externalitatii rețelei, pierderile de bunăstare asociate deviației pretului abonamentului fata de costul marginal al abonamentului se pot compensa prin creșterea bunăstării asociata cu creșterea volumului de apeluri intrate. In aceasta situație, o posibilitate de maximizare a bunăstării ar fi aceea de a fixa prețul abonamentului sub costul marginal al abonamentului si de a creste prețul altor servicii peste costurile marginale ale acestora.

Setul optimal de preturi este determinat de punctul in care pierderea marginala in bunăstare, cauzata de preturile care deviaza de la costul marginal, ajunge la acelasi nivel cu castigurile marginale in bunăstare asociate cu creșterea in volumul de apeluri intrate, generata de abonații noi.

Maximizarea bunastarii sociale este un argument de o importanta deosebita in tara noastra unde gradul de penetrare al serviciilor de telefonie fixa este relativ scazut. Cresterea gradului de penetrare a telefoniei mobile va contribui nu doar la cresterea bunastarii sociale in general, ci si la indeplinirea obiectivelor strategice ale Guvernului legate de furnizarea serviciului universal. In condițiile in care, in Romania, gradul de penetrare al telefoniei fixe este de numai 20%, iar rețelele mobile acoperă peste 90% din

populație, operatorii mobili sunt, probabil, mai bine situați decât operatorul fix în ceea ce privește furnizarea Serviciului Universal. Actuala acoperire a rețelei MobiFon este de ~91%. Se estimează pentru Romtelecom doar o creștere lentă acoperirii (8% în 2002), iar actualele liste de așteptare pentru obținerea unei linii telefonice fixe indică dificultatea Romtelecom de a furniza atât acoperire cât și accesul necesar. Conform raportului Cullen International, timpul mediu de așteptare pentru solicitanții de servicii de telecomunicații fixe este de 3,5 ani, cu mult mai mult decât în orice altă țară EUCC. Această dificultate este reflectată de asemenea și de diferența existentă între rata de creștere a penetrării pe piața telecomunicațiilor fixe față de telecomunicațiile mobile, acestea din urmă înregistrând anul trecut o creștere de 33,3%, de patru ori mai mare decât telecomunicațiile fixe.

Existența unei externalități a rețelei, respectiv faptul că alți clienți ai rețelei fixe și mobile beneficiază de pe urma conectării la rețeaua mobilă a unui nou client, justifică subvenționarea abonamentului în rețeaua mobilă cu scopul de a atrage cât mai mulți clienți în rețea.

La întâlnirea noastră din 15 octombrie, ne-ați întrebat de ce acest raționament nu se aplică și în cazul operatorului de telefonie fixă. În opinia MobiFon, este clar că nu are nici un rost să subvenționezi un serviciu, în condițiile în care există constrângeri evidente privind capacitatea de a satisface cererea. Subvenționarea nu ar duce la creșterea numărului de abonați în rețeaua fixă, și este, ca atare, nejustificată.

Experiența internațională demonstrează de asemenea că externalitățile rețelei există și pot fi măsurate, fiind o componentă importantă a tarifelor de terminare în rețeaua mobilă. Acest punct de vedere a fost acceptat și de autorități de reglementare (Ofel, PTS etc.).

Concluzia Comisiei Concurenței privind marja de externalitate: paragraful¹ 2.371 “Având în vedere ca o subvenție directă ar putea avea ca efect atragerea și păstrarea clienților marginali în rețea, susținem ideea ca trebuie să existe o marja de externalitate...”.

Externalitățile rețelei, fiind o marja peste cost pentru a reflecta castigul de care beneficiază utilizatorii de telefonie ca rezultat al unor abonați suplimentari în rețea, nu deriva strict din modelul LRIC de calculare a costurilor. Externalitățile sunt însă fundamentale în stabilirea adecvată a prețurilor, dovedindu-se un subiect foarte complex și controversat în ultimele dezbateri privind stabilirea prețului serviciilor de telecomunicații mobile.

Un alt punct pe care l-ați adus în discuție la întâlnirea din 15 octombrie, a fost acela că un nivel mai ridicat al tarifelor de terminare a apelurilor ar fi în detrimentul operatorilor mai mici. Acest lucru s-ar putea întâmpla numai în cazul în care un operator mic ar înregistra un dezechilibru al raportului trafic / abonați și ar ajunge să termine în rețelele altor operatori de telecomunicații mobile mai mult trafic / abonați decât primește în rețea. Nu există actualmente nici o dovadă că așa stau lucrurile, atât MobilFon cât și Orange având fluxuri echilibrate trafic / abonați, și nu avem motive să presupunem că lucrurile stau altfel în cazul Zapp sau al altor operatori mici nou-întrași pe piață.

Un ultim argument pe care l-ați menționat se referea la competitivitatea pieței naționale a telecomunicațiilor mobile în general. Practica internațională demonstrează că nivelul relativ ridicat al tarifelor de terminare a apelurilor nu afectează competitivitatea pieței. În Marea Britanie, de exemplu, piața telecomunicațiilor mobile a demarat cu doi operatori și fără nici o reglementare a tarifelor de terminare a apelurilor. Aceasta însă nu i-a împiedicat deloc pe noii-întrași să castige cota de piață, astfel că acum, în Marea Britanie, toți cei 4 operatori dețin cote de piață aproximativ egale.

¹ Comisia Concurenței: “Raport privind prevederile articolului 13 din Legea Telecomunicațiilor / 1984, referitoare la taxele practicate de Vodafone, O2, Orange și T-Mobile pentru terminarea apelurilor inițiate din rețelele fixe și mobile.

Un alt argument, puternic in favoarea utilizării externalitatilor rețelei, îl constituie traficul de ieșire foarte scăzut generat de clienții recent intrați în rețeaua mobilă. Operatorii mobili au deja dificultăți uriașe în a achiziționa clienți noi, dat fiind că aceștia generează un volum mic de trafic de ieșire și sunt, în principal, clienți prepaid. Ar trebui să se permită recuperarea investițiilor generate de atragerea acestor noi clienți în rețea prin utilizarea externalitatilor pentru traficul de intrare, în felul acesta beneficiul pe care îl înregistrează cei care generează apelurile fiind mult mai vizibil.

Abilitatea operatorilor mobili de a introduce tehnologii și servicii noi pe piața românească va fi pusă în pericol, dacă se vor ignora externalitățile rețelei în stabilirea tarifelor de terminare a apelurilor în rețeaua mobilă. Este bine-cunoscut faptul că serviciile și tehnologiile noi presupun investiții inițiale mari, dar penetrare și utilizare reduse. Perioada inițială de funcționare sub cost ar trebui recuperată prin alte servicii existente, altfel nu vom putea investi în continuare în asemenea servicii. Toate aceste servicii contribuie la bunăstarea clienților, dar - în special în cazul României - adoptarea unor astfel de servicii și tehnologii avansate este foarte lentă, ceea ce face dificilă recuperarea investițiilor (ex. GPRS, MMS, HSCSD, WAP).

Amendament propus:

Externalitățile ar trebui să fie incluse în tarifele de terminare, fiind calculate ca marja peste LRAIC.

3 Tratamentele ariei minime de acoperire;

Modelul ANRC identifica în mod corect aria de acoperire ca fiind un cost comun al serviciilor prestate. Totuși, definirea ariei de acoperire a rețelei este deschisă unor interpretări diferite, cu impact semnificativ asupra nivelului costurilor comune ariei de acoperire.

În documentul original supus consultării (emis pe data de 11 August 2003), ANRC propune definirea ariei de acoperire drept “costul furnizării ariei de acoperire, excluzând costul de asigurare a capacității de gestionare a traficului”. În cadrul întâlnirii publice privind reglementarea tarifelor de terminare în rețeaua mobilă din data de 15 octombrie 2003, ANRC definește însă aria de acoperire drept capacitatea minimă necesară pentru oferirea serviciului, prin serviciu înțelegându-se mai mult decât inițierea și primirea unui singur apel (în funcție de granularitatea echipamentului). Această definiție este similară cu definiția argumentată de MobiFon pentru aria minimă de acoperire: “minimum de infrastructură și costuri de rețea suficiente pentru a asigura capacitatea de a iniția sau primi un apel în rețeaua mobilă, pe toată suprafața corespunzătoare acoperirii existente de rețea”. Nu trebuie să includă nici un fel de infrastructură adițională sau costuri solicitate de asigurarea unei capacități suplimentare în cadrul ariei de acoperire. Aceasta presupune că, în plus față de costurile site-urilor și sistemului de administrare a rețelei, vor trebui să fie incluse în calcularea costurilor ariei minime de acoperire și echipamentele de transmisie și comutare pentru fiecare stație de bază.

Principală noastră critică la adresa primei definiții ANRC a ariei minime de acoperire este în legătură cu abordarea total nerealistă, deoarece ipoteza conform căreia infrastructura și costurile absolut necesare pentru asigurarea ariei de acoperire – în consecință nu pot fi incrementale nici unui serviciu, din moment ce chiar în absența unei necesități de a iniția apeluri, să spunem, aria de acoperire ar fi necesară pentru a asigura terminarea apelurilor în rețeaua proprie – pot fi separate în mod artificial în costuri incrementale traficului și costuri comune ariei de acoperire. În acest mod nu este recunoscută noțiunea de rețea minimă reală, funcțională, noțiune comună tuturor incrementelor definite.

Amendament propus:

Costul total al ariei minime de acoperire a rețelei ar trebui să includă și acele costuri necesare pentru asigurarea unei capacități minime de apelare, ca și costuri comune asociate serviciilor prestate.

4 Includerea costurilor independente de retea

ANRC afirma in paragraful 10.2 : “Având în vedere faptul că traficul generat în alte rețele și terminat în rețeaua *Operatorului* nu cauzează cheltuieli independente de rețea generate de vânzarea cu amănuntul și nici nu aduce beneficii părților apelante din alte rețele, aceste cheltuieli nu vor fi incluse în costul aferent terminării apelurilor.” MobiFon nu este de acord cu acest punct de vedere.

Costurile independente de retea generate de vânzarea cu amanuntul sunt costurile înregistrare cu furnizarea unui serviciu de comunicații voce, care include servicii de initiere si primire a apelurilor. In opinia MobiFon, apelurile primite cauzează, cu siguranța, o creștere a numărului de abonați. Oamenii decid sa devină utilizatori ai unei rețele mobile nu doar pentru a putea initia apeluri, ci si pentru a primi apeluri. Prin urmare, costurile generate de achiziționarea de noi abonați ar trebui alocate deopotrivă si terminării apelurilor. Este imposibil pentru un operator mobil sa ofere servicii de terminare a apelurilor către clienții sai, fara sa aducă mai întâi clienții respectivi in rețea. Același lucru este valabil si pentru serviciile de ieșire. Este greșit sa consideram o parte din costurile independente de rețea (ex. costurile de achiziționare si reținere a clienților in rețea) ca incrementale serviciilor de abonament, deoarece abonamentul nu este un serviciu propriu-zis si nu se furnizează niciodată fara servicii de inițiere si de terminare a apelurilor.

Amendament propus:

Includerea in model a costurilor independente de rețea.

5 Auditarea modelului

Se constata o ***contradictie in pozitia adoptata de ANRC***: pe de o parte este foarte preocupat de costurile si eficienta activitatii operatorilor mobili, in timp ce, pe de alta parte, ***incurajeaza angajarea unor costuri imense, nejustificate pentru operatori***.

Industria de telecomunicatii europeana se confrunta cu un nivel de costuri semnificativ legat de modelarea LRIC, costuri ce vor putea fi recuperate numai in urmasorii cativa ani. In Marea Britanie acest proces a determinat pentru fiecare operator cheltuirea unor sume considerabile din resursele lor interne, precum si implicarea de personal dedicat (zece persoane) pentru cooperarea cu consultantii si autoritatile de reglementare in derularea procesului.

Din punctul de vedere MobiFon, **auditul modelului de calculatie a costurilor** reprezinta o cheltuiala nejustificata pentru operatori si pentru industria de telecom in general, datorita:

- Costurilor imense implicate deja in elaborarea LRIC, atat pentru operatori cat si pentru ANRC;
- Costurilor considerabile presupuse: taxele de audit pentru certificarea conformitatii cu actele de reglementare sunt de doua-trei ori mai mari decat cele pentru auditul situatiilor financiare;
- Implicarea unei a 5-a parti ca interfatare intre ANRC, Operator si consultantii externi (unul pentru ANRC si unul pentru Operator);
- Regulilor foarte stricte de alocare prevazute de modelul propus de ANRC - care vor permite un proces de reconciliere si control relativ usor.

Mobifon este constient de faptul ca modelul LRIC realizat va trebui sa reflecte o imagine reala si fidela asupra structurii costurilor Operatorului, in conformitate cu decizia ANRC

si modelul de calculatie a costurilor, fiind dispus sa ofere ANRC tot suportul necesar pentru orice reconcilieri ulterioare in acest sens.

Dupa cum este definit in proiectul propus spre consultare de ANRC, opinia de audit ar trebui sa se exprime atat asupra conformitatii cu reglementarile in vigoare cat si asupra modului de evaluare a activelor si modelului de calculatie a costurilor.

Amendament propus:

MobiFon dezaproba total obligatia de auditare a modelului in forma propusa de ANRC.

6 Active in curs de constructie (AICC)

In orice moment vor exista active in stoc (stocul minim de siguranta) – fie pentru inlocuirea sau modernizarea activelor existente, fie pentru dimensionare in vederea unei cresteri viitoare. Cu toate acestea, astfel de costuri nu vor fi reflectate in mod normal in valoarea recunoscuta a imobilizarilor corporale, deoarece nu sunt inca generatoare de venituri. Costurile asociate unor asemenea investitii nu sunt recunoscute in modelul propus de ANRC; consecinta este ca operatorul ipotetic de retea plateste numai pentru imobilizarile deja bugetate, dimensionate, instalate si testate, si prin urmare generatoare de venituri. Totusi, acest fapt nu este reprezentativ pentru majoritatea relatiilor furnizor-operator. Pentru anumite echipamente exista o intarziere semnificativa intre momentul achizitiei si momentul punerii in functiune. Un exemplu in acest sens este reseaua radio.

Desi locatia sau extinderea sunt finalizate, inclusiv toate TRX-urile si alte infrastructuri, nu va fi posibil sa fie data in folosinta pana cand nu se realizeaza o noua reglare a tuturor frecventelor din zona invecinata. Din experienta noastra, o noua locatie sau o extindere (chiar a unui singur transmitator) trebuie sa astepte in medie cam o luna pana sa poata fi data in folosinta.

Exista cateva metode posibile de incorporare a unor astfel costuri; propunem o crestere a costurilor unitare cu investitiile in activele imobilizate, pentru a reflecta timpul scurs intre momentul inceperii investitiei intr-un anumit activ, pe de o parte, si momentul finalizarii investitiei, respectiv incadrarea lui ca activ imobilizat generator de venituri, pe de alta parte.

Amendament propus:

Ar trebui identificat nivelul investitiei in active in curs de executie ce urmeaza sa asigure o capacitate generatoare de venituri si marite corespunzator costurile unitare ale activelor relevante.

7 Modelul BU – LRIC dezvoltat de ANRC

Bottom Up: abordare si ipoteze

Data fiind importanta reconcilierii modelului TD-LRIC al MobiFon cu modelul BU-LRIC al ANRC, este esențial sa ne comunicați cat de curand posibil modul de abordare si ipotezele utilizate de ANRC la realizarea modelului BU – LRIC. In principal, am dori sa aflam (fara a ne limita insa la acestea):

- Care este orizontul de timp ce va fi inclus in model?
- Care este metoda de amortizare ce va fi utilizata in model?
- Care sunt standardele de contabilitate ce vor fi aplicate, US GAAP sau standardele romanesti?
- Care vor fi incrementele modelate?
- Ce servicii se vor modela ?
- Care este anul initial al modelului ?
- Va exista un singur pret de cost BU LRIC, sau vor fi preturi de cost diferite pe operatori sau tipuri de operatori?
- Ce ipoteze referitoare la cota de piața si la evoluția acesteia se vor utiliza?
- Cum se va aborda problema 3G?
- Ce ipoteze de eficienta se vor utiliza?
- Cum se vor include in model parametrii de Calitate a Serviciului?
- Cum vor fi incluse in model costurile operationale?

Implementarea rezultatelor ne-reconciliate ale BU (cap. 12.4)

Respingem categoric propunerea ANRC de a calcula tarifele “în funcție de rezultatele obținute pe baza modelului de tip „bottom-up”, dezvoltat de ANRC” (cap. 12.4), înainte de finalizarea procesului de reconciliere cu modelul top-down LRIC dezvoltat de operator. Propunerea pare să contrazică afirmația ANRC de la paragraful 1.2.3: “Modelul de tip „bottom-up” dezvoltat de ANRC va fi calibrat utilizând modelul de tip „top-down” de calculație a costurilor incrementale pe termen lung, realizat de Operator conform prevederilor prezentului regulament. Noi nu vedem cum se va realiza aceasta calibrare, în condițiile în care tarifele sunt deja stabilite.

Ar trebui permis și alocat suficient timp procesului de reconciliere. Experiența altor țări demonstrează că înțelegerea deplină a modelului BU LRIC, exprimarea diverselor puncte de vedere și exersarea modelului cu diverse date sunt activități de durată. Un proces de reconciliere atent și detaliat se poate dovedi în final a fi mai eficient. Nu este probabil interesul ANRC să se ajungă la o situație ca cea din Marea Britanie, unde toți operatorii au contestat reglementarea propusă și, ca urmare, a fost nevoie ca Comisia Concurenței să facă îndelungi investigații.

Propunere de amendament:

Propunem înghețarea actualelor tarife de terminare până la finalizarea procesului TD LRIC și reconcilierea acestuia cu rezultatele finale ale BU, ANRC neavând nici o dovadă care să susțină nivelul actual impus operatorilor de rețele de telecomunicații mobile.

8 Roadmap pentru modelul TD LRIC

Decizia propusa spre consultare cuprinde numai doua date:

Ch. 12.1.: “ Până la data de 31 martie 2004, *Operatorul* va pune la dispoziția *ANRC* documentația *modelului de calculație a costurilor*” si

Ch. 12.2.: “ Până la data de 30 iunie 2004, *Operatorul* va dezvolta și va implementa *modelul de calculație a costurilor*, astfel încât acesta să stea la baza calculării tarifelor de interconectare în vederea terminării la puncte mobile a apelurilor și să permită reconcilierea cu un model de calculație a costurilor de tip „bottom-up”.”

Pentru a ne putea planifica munca intr-un mod eficient si realist este foarte important ca ANRC sa puna la dispozitie un plan de actiune pentru derularea procesului de realizare a modelului TD LRIC care sa cuprinda principalele etape si datele estimate ale acestora.